

[Pelle Voigt]

værende kommunale forpligtelse og den nuværende kommunale indsats for at bortskaffe affald. Og Charlotte Ammundsen peger i sin kronik på de meget betydelige resultater, som er opnået ved den kommunale indsats på dette felt. Hun peger på, at man fra 1990 til 1992 har bevæget sig fra at anvende 16 pct. af bygge- og anlægsaffald til at anvende 82 pct. af dette affald ved hjælp af disse kommunale systemer. Hun påpeger i sin kronik, at man har flyttet over 50.000 t brændbart affald, hvilket har frigjort energi svarende til det samlede årlige elforbrug i 22.000 boliger, og hun påpeger også, at der er sket et fald i transporten af affald på grund af dette kommunale system, svarende til 7.000.000 l dieselolie på et år.

Jeg tror, det er rigtigt, at et system, der fungerer så godt, og som kan opvise så betydelige resultater som det, der er tale om her, er et system, der ikke egner sig til at blive afskaffet, men til at blive udbygget og måske oven i købet egner sig til systemeksport til andre lande, der kunne lære noget af denne måde at gribe tingene an på.

Derfor ville jeg gerne, hvis det er muligt, have en foreløbig kommentar fra ministeren om, hvordan det forslag, vi behandler her i dag, og de tanker, man gør sig i ministeriet, egentlig står i forhold til de synspunkter, der fremføres i den københavnske miljøborgmesters kronik.

Ernst B. Schmidt (FP):

Lad mig så begynde lidt anderledes ved dette lovforslag, end jeg gjorde ved det tidligere, hvor jeg jo sagde til miljøministeren, at vi var positivt indstillet. Her kan jeg sige, at det er det modsatte, der gør sig gældende i dette tilfælde og i allerhøjeste grad. Det hænger selvfølgelig også noget sammen med, at den miljøbeskyttelseslov, som nu skal ændres, var vi heller ikke særlig positiv over for. Bl.a. har vi jo nu talt om bemyndigelser til en minister, og ved det andet lovforslag var jeg glad for, at der var mulighed for at holde lidt igen på ministeren. Men når der er ikke færre end 12 bemyndigelser i nogle ganske få paragraffer, der skal ændres, så synes vi, det er alt for meget. Jeg kunne måske være lidt spydig og sige: Tænk hvis det var mig, der var miljøminister. Hvordan ville hr. miljøministeren så føle sig tilpas ved at give mig så mange bemyndigelser? Jeg synes, at det er ret sigende for, at der må være et eller andet

galt. Jeg ville gerne være minister, men så blev loven også anderledes.

Det var et sidespring, men trods alt et væsentligt sidespring. Der har været talt om forskellige spørgsmål i forbindelse med genanvendelsesordningerne. Vi i Fremskridtspartiet ønsker genanvendelse i videst muligt omfang, men hvis man laver genanvendelse således, at de erhverv, som bliver berørt af det i Danmark, får dårligere forhold end tilsvarende erhverv i det indre marked, er vi meget skeptiske. Jeg tror, at også hr. Filt Jensen var inde på afvejningen af erhverv og miljø. Jeg mener, at miljøet skal have førsteprioritet, når det ikke er konkurrenceforvridende i det indre marked. Det er vores indstilling, og vi er meget fleksible med hensyn til lovgivningen ud fra det synspunkt. Men som lovforslaget foreligger, kan vi ikke støtte det. Kan vi få det ændret i retning af det, Fremskridtspartiet vil, er det noget ganske andet, men det tvivler jeg nok noget på. Derfor må jeg nok sige, at vi ikke vil støtte lovforslaget til sin tid.

Vibeke Grønback (RV):

Dette forslag er helt i tråd med Det Radikale Venstres miljøpolitiske linie. Vi mener, at forureneren betaler-princippet skal fremmes; det er helt afgørende i de bestræbelser, vi gør for at få vort miljø tilbage i bare nogenlunde tilstand, og for at vi fremover ikke drukner i affald.

Dette forslag er også en opfølgning på det beslutningsforslag, der blev fremsat i sidste samling, og som Det Radikale Venstre tilsluttede sig.

Vi går ud fra, at miljøministeren vil gøre alt for at leve op til den målsætning, der blev sat, nemlig en genanvendelse på 50 pct. af de samlede affaldsmængder i løbet af 1990'erne.

For at opfylde intentionerne må der hjemmel til en fastsættelse af disse regler om tilbagetagningspligt. Bestemmelser om tilbagetagningspligt med tilhørende krav om genanvendelse eller særlig håndtering knyttet til et krav om producentansvar og finansiering er en nyskabelse, som vi finder udmærket, og som er vigtige elementer i handlingsplanen.

Vi er i Det Radikale Venstre helt med på de principper, der ligger til grund for forslaget, nemlig at skabe bindende mål for genanvendelse. Nu får producenterne en pligt til at tilbagetage en del af de produkter, de har frem-